

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 14.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7190** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. К. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Е. А., срещу решение № 2398 от 21.05.2024 г. постановено по АНД № 2672/2024 г., Наказателно отделение (НО), 110-ти състав, Софийски районен съд (СРС), с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № РД-05-0331/13.11.2023 г. на директора на Столична Регионална здравна инспекция /СРЗИ/, е което на основание чл.231, ал.2 и чл.218, ал.2 от Закона за здравето („ЗЗ“) му е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл.56, ал. 1 от ЗЗ.

Касаторът счита решението за неправилно поради нарушение на материалния закон, изразяващо се в неправилното му приложение, както и поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, което е довело до ограничаване на процесуалните му права, решението не е мотивирано. Излага доводи, че наложеното наказание е явно несправедливо, доколкото С. К. К. не е извършил нарушение, за което да бъде наказван с глоба - налице са касационните основания по чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК, към които препраща разпоредбата на чл.63в от ЗАНН. Твърди, че съдът изобщо не е извършил проверка и е игнорирал безспорни факти и обстоятелства, установяващи, че административнонаказващият орган („АНО“) е издал

НП, въпреки че не е спазена процедурата по установяване на нарушението и виновността му, като АНО също е допуснал съществени нарушения на процедурата и във фазата на налагане на наказание. Счита, че са нарушени императивните норми на чл.42, ал.1 т.4 и т.7 от ЗАНН - от актосъставителя, както и чл.52, ал.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН - от АНО, всяко от които нарушения представлява самостоятелно формално основание за отмяна на НП. Излага доводи, че описаното в АУАН нарушение не отразява вярно фактическите обстоятелства и не позволява да се установи кое лице и по какъв начин е извършило деянието, което е описано като нарушение и защо същото е вменено като извършено на С. К. К.. Твърди, че непосочването в АУАН и в НП на свидетелите, единият от които безспорно е посочен като „извършител на нарушението”, е абсолютна процесуална пречка за установяване на обективната истина относно обстоятелствата, при които се твърди извършване на процесното нарушение и установяване на извършване на самото нарушение. Сочи, че непосочването на лицето, което е станало причина за съставяне на АУАН, липсата на каквито и да е данни за него, представлява съществено нарушение на процедурата по установяване и доказване на нарушението. Касаторът излага, че АНО изобщо не е отчел грубото нарушение на процедурата по установяване на нарушението, изразяваща се в неясно описание на нарушението и в непосочване на имената на свидетелите- т.нар „клиент” и служителя, който е бил на работа в магазина при проверката. Наказващият орган е нарушил съществено и разпоредбата на чл.53. ал.1 от ЗАНН, като е издал НП, с което е наложил административно наказание без да е установил по несъмнен начин факта на твърдяното като извършено нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило и вината на С. К. Касаторът твърди, че нито АУАН, нито НП, нито обжалваното решение идентифицират ясно нарушението, доколкото никое от тях не разграничава електронното устройство IQOS от „бездимно тютюнево изделие“, напротив - деянието е описано по начин, сочещ на неразбиране на разликата между двете, доколкото едното е електронно устройство, а другото е изделието, което се употребява чрез това електронно устройство. Счита, че съдът също не е отграничил електронното устройство IQOS от бездимното тютюнево изделие, а безкритично, в нарушение на законови разпоредби приема, че е налице пушене на бездимно тютюнево изделие - IQOS. Не е посочен също важният факт, че изделието е било собствено на т.нар. клиент. Излага доводи, че в случая е от съществено значение, какъв е видът на употребяваното изделие чрез електронното устройство IQOS за правния анализ дали е налице „тютюнопушене“ или не с оглед дефинициите по ЗТСТИ, и липсата на такава конкретизация представлява съществено нарушение на процесуалните правила, в резултат на което в посочената част твърдяното нарушение се явява недоказано и необосновано. Счита, че с електронното устройство IQOS може да се консумират само различни видове бездимни тютюневи изделия, за които е характерно, че при консумацията на същите не е налице процес на горене, може да се направи категоричният извод, че в случая не е налице „тютюнопушене” по смисъла на чл.56, ал.1 от ЗЗ.

Ответната страна – Директор на Столична регионална Здравна инспекция към Министерство на Здравеопазването, чрез процесуалния си представител юрк. Г. оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност адвокатското възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 06.07.2023 г., длъжностни лица от СРЗИ, извършили насочен здравен контрол в обекти, предлагащи тютюневи изделия, находящи се в „П.“ МОЛ, по подаден сигнал за нарушаване на забраната за тютюнопушене в закрити обществени места. В един от проверените обекти контролните органи констатирани, че жалбоподателят С. К. К., в качеството си на управител на магазин „IQOS“, находящ се на адрес [населено място], [улица], П. център, е допуснал в управлявания от него обект, клиент да пуши бездимно тютюнево изделие в закритата търговска част на обекта.

Въз основа на така направената констатация, компетентно длъжностно лице - П. И. И., заемаща длъжността: старши инспектор в отдел „ПБПЗ“, Дирекция „03“ към СРЗИ, съставила на 10.07.2023 г. АУАН, против жалбоподателя К., в качеството на управител на магазин „IQOS“, находящ се на адрес [населено място], [улица], П. център, за това, че на 06.07.2023 г. е допуснал в управлявания от него обект, клиент да пуши бездимно тютюнево изделие - IQOS, в закритата търговска част на търговския обект, с което виновно е нарушил разпоредба на чл.56, ал.1 от Закон за здравето.

Въз основа на направените в съставения АУАН констатации, компетентно длъжностно лице - директор на СРЗИ, издал процесното НП на 13.11.2023 г., с което, след като възпроизвел изцяло описаната в акта фактическа обстановка, на основание чл.231, ал.2 и чл.218, ал.2 от Закон за здравето, наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 300 лева, за нарушение на чл.56, ал.1 от Закон за здравето.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспореното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението е безспорно установено от представените писмени и гласни доказателства по делото. Съдът е посочил още, че отразената констатация в съставения АУАН, възпроизведена изцяло и в обжалваното НП, се потвърждава от показанията на свидетеля И., която е категорична, че при влизане в процесния обект е установено лице, което в качеството си на клиент е пушело в закритата търговска зала на обекта. С тези мотиви съдебният състав е приел, че не е нарушено правото на защита на санкционираното лице. Изложени са мотиви в съдебния акт, че търговският обект, е обществено място по смисъла на § 1а от ДР на ЗЗ, както и че същото е от закрит тип.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Настоящата касационна инстанция счита, че решението на СРС следва да бъде отменено.

Разпоредбата на чл.56, ал.1 от ЗЗ забранява тютюнопушенето в закритите обществени места. Дефиницията за обществено място е регламентирана с § 1а от Допълнителните разпоредби на ЗЗ - това са всички места, които са обществено достъпни и/или предназначени за обществено ползване, без оглед на собствеността или правото на достъп, каквото безспорно е процесният магазин магазин „IQOS“, находящ се на адрес [населено място], [улица], П. център.

Спори се дали е извършено нарушение, в случая – на чл. 56, ал. 1 ЗЗдр., забраняваща „тютюнопушенето в закритите обществени места“ и съответно – доколко употребата на процесното изделие „IQOS“ представлява „тютюнопушене“. В посочения закон липсва легално определение на понятието „тютюнопушене“.

При тълкуване на нормата на чл. 56, ал. 1 ЗЗдр. (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2012 г., в сила от 01.06.2012 г.) настоящият състав намира, че следва да се имат предвид мотивите на законодателя за въвеждането на тази забрана.

Така в публикуваните на <https://parliament.bg/bills/41/102-01-88.pdf> мотиви към Закона за изменение и допълнение на ЗЗдр., ДВ бр. 40/2012 г. се установява, че „Целта на тази разпоредба е осигуряване на среда без тютюнев дим и предпазване здравето на непушачите“. В този смисъл е и писмото от 20.12.2022 г./ на министъра на здравеопазването към директорите на РЗИ, в което се сочи, че целите на посоченото изменение на закона са такива, насочени към „предпазване от започване, поддържане или увеличаване на употреба на тютюн във всяка форма“.

Предвид целите на въведената забрана, при преценка дали е налице тютюнопушене или не, следва да се изясни дали съответното/процесното устройство отделя тютюнев дим в околната среда и/или този така отделен дим – доколко има значение и за здравето на околните – непушачи.

Настоящият състав намира, че пред СРС не е събрано нито едно доказателство, насочено към изясняване на релевантните за спора факти. А именно, не се установява какъв е характерът на устройството, което е констатирано, че е употребявано – то отделя ли тютюнев дим или не в околната среда.

Следва да бъде изяснено и какво е съдържанието на понятието тютюнев дим. Последното – предвид становището на настоящия състав, че нормата следва да се тълкува разширително, предвид датата на въвеждане на забраната за тютюнопушене /от 01.06.2012 г./, както и предвид това, че след тази дата на пазара са въведени множество устройства, при употребата на които се отделя дим в околната среда, имащ или доближаващ се до характеристиките на тютюнев дим. /така напр. уредените в § 1, т. 7 а (нова - ДВ, бр. 106 от 2023 г., в сила от 22.12.2023 г.), ДР на ЗГТИ "[Нагреваемо тютюнево изделие](#)", както и в т. 8 (нова - ДВ, бр. 28 от 2016 г., в сила от 08.04.2016 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г., доп. - ДВ, бр. 106 от 2023 г., в сила от 22.12.2023 г.) „Изделия, свързани с тютюневи изделия“.

След като бъдат изяснени посочените релевантни факти, следва да се обоснове, евентуално, и преценка доколко така отделените емисии имат значение за здравето на „околните – непушачи“, както и предвид това, че забраната е въведена по отношение на „закрити обществени места“.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 и 2 от АПК, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2398 от 21.05.2024 г., постановен по АНД № 2672/2024 г.,
Наказателно отделение, 110-ти състав, Софийски районен съд.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.